

Som sagt: Vi vil meget gerne gå ind i udvalgsarbejdet og også medtage vores eget forslag, og fra CD skal det lyde i dag, at vi er positive over for det foreliggende forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en tilbagevendende diskussion, vi har om strafniveauet i voldssager og i voldtægtssager, og vi skal fra Det Radikale Venstres side sige, at vi ikke kan støtte det fremsatte forslag. Det var der nok heller ikke nogen af forslagsstillerne, der havde ventet vi ville gøre.

Jeg vil blot begrunde det med at sige, at vi føler faktisk, at det strafniveau, vi har i vores voldssager i Danmark, er passende. Når vi sammenligner med internationale erfaringer, ligger vi ganske højt. Vi anmelder mange, og vi dømmer mange til frihedsstraf. Vi ligger ganske højt på listen. Vi er i superligaen i Europa, hvis man kan bruge det som et udtryk for god retspleje.

Men jeg vil godt sige, at vi har meget store betæneligheder ved, om det bare er et spørgsmål om varighed af straffene, eller om vi ikke også skal sætte meget mere ind på at få en hastig, en hurtig retspleje i forbindelse med vold. Det er netop sådan, som den tidligere ordfører fra Centrum-Demokraterne sagde, at man skal skride ind hurtigt og konsekvent, og uanset hvor lang en straf folk får, så betyder det, at der går lang tid, fra forseelsen er begået og man får dommen, og til man kan afsone den, selvfølgelig alt sammen ventetider, som betragteligt nedsætter fornemmelsen af, at samfundet skrider ind over for disse forbrydelser.

Derfor synes vi, man skal sætte meget ind på at få en hurtig retspleje i modsætning til specielt at bure folk inde i længere tid. Vi har en meget begrænset tro på, at selve varigheden af en fængselsstraf har nogen som helst gavnlig indflydelse på de personer, der sidder derinde, men man skal naturligvis have en fuldstændig åben holdning til, at der også er en hævnfølelse hos ofrene og ofrenes pårørende, som også skal komme til udtryk i, at gerningsmanden bliver spærret inde. Vi er helt klar over, at sådan er mekanismerne i den menneskelige natur, og det skal vi ikke prøve at skjule.

Vi synes som sagt, at niveauet for voldsstraffe ligger o.k., som det gør, men mange flere voldsforbrydelser end tidligere bliver jo anmeldt. Værtshusslagsmål, som tidligere blot ville bestå i, at man kom hjem med et blåt øje, og så skulle man sørge for at blive rask igen, vil nu ende som en voldssag. Lærere, som tidligere slog på deres

elever, uden at det var noget, der gav anledning til større uro, er også noget nu, der ender som en voldssag. Så vi har jo ændret vores grænse for, hvornår vi accepterer vold. Det er helt oplagt, at tolerancen i samfundet over for vold er meget kraftigt sænket.

I forbindelse med nogle af de bemærkninger, der er i lovforslaget, er de udtalelser, der er om lægdommere, faldet mig lidt for brystet, ligesom det er tilfældet for flere andre ordførere. Jeg synes, det er et utrolig vigtigt element i vores retspleje, at vi har lægdommere både som nævninge og som domsmænd, der kan bedømme en sag, når de har fået den ind under huden, som det står beskrevet.

Der står beskrevet, at de bliver bløde i knæene, når de får en sag ind under huden. Jamen det er jo vigtigt, at lægfolk, der deltager i retsplejen, får en sag ind under huden. Det er jo det væsentligste formål overhovedet med at have dem med, at almindelige mennesker kommer ind og får lov til at sætte sig ind i en sag og får hørt både forsvare og anklager og alle andre argumenter, der er i den pågældende sag, og som derudfra tager stilling til sagen uden at lade sig påvirke af, hvad der i øvrigt foregår i pressen eller i medierne eller i den almindelige diskussion ude i samfundet. Jeg synes, det er en utrolig vigtig funktion, og jeg kan ikke forstå, at man vil referere sådanne nedladende bemærkninger i et lovforslag og oven i købet sige, at man er enig i de pågældende udtalelser. Jeg synes, det er en undervurdering af lægelementet i retsplejen.

Med disse bemærkninger vil jeg blot sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg forstår ikke helt fru Elisabeth Arnolds betragtning over lægdommere. Nu er der jo tale om et citat fra en landsdommer, som vel ved, hvad det drejer sig om. Men skal det forstås på den måde, at fru Elisabeth Arnold mener, at vi skal lovgive efter, hvad befolkningen siger til Gallupundersøgelser? I så fald er der jo slet ingen tvivl, så skulle strafferammerne have været højere end det, der er tale om i dag, og højere end det, der står i lovforslaget.

Så var fru Elisabeth Arnold inde på, vi skulle have en hurtigere retsforfølgning. Det ønsker vi fra forslagsstillerens side. Vi ønsker også en højere opklaringsprocent. Det tror vi også har en væsentlig præventiv effekt.